

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้น โดยศึกษาหาความแตกต่างด้านสัมฤทธิ์ผลทางการฟังก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

แบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จะช่วยใ้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยสูงขึ้น

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ของโรงเรียนวัดแจ้งศิริสัมพันธ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 40 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 20 คน ซึ่งเลือกโดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมทางบ้านและทางโรงเรียน ที่เห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิดคือ แบบสอบถามและหลังการทำแบบฝึก และแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการจำแนกเสียง การปฏิบัติ

ตามคำสั่ง ความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจเรื่องทั้งแบบสอบและแบบฝึก มีคู่มือประกอบการใช้คู่มือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดนี้ ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้มาเป็นขั้นตอน จึงอนุมานได้ว่าเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการฟังจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วสร้างแบบสอบเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนและหลังการทำแบบฝึก แบบสอบนี้ได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาเป็นลำดับคือ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา นำไปทดสอบเพื่อหาระดับความยาก (P) และอำนาจจำแนก (D) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร 2 ครั้ง ปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสอบฉบับสมบูรณ์ และสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทย โดยอาศัยข้อมูลที่ได้ศึกษาและรวบรวมไว้ เช่น เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และครูประถมศึกษาพิจารณา ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทดลองทำ ชั้นเดียว 1 คน ชั้นกลุ่มย่อย 22 คน ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 40 คน นำคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยการคำนวณหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างและทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างด้วย ค่าที (t-Test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ $.01$

สรุปผลการวิจัย

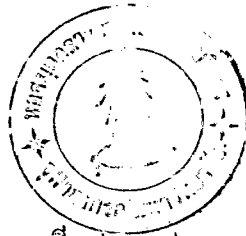
จากการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้น โดยศึกษาหาความแตกต่างค่าสัมฤทธิ์ผลทางการฟังก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างประชากร ผลปรากฏว่า สัมฤทธิ์ผลทางการฟังก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$ ทุกแบบสอบที่ใช้วัด โดยที่คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้หลังจากได้รับการสอนและทำแบบฝึก มากกว่าคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้ก่อนได้รับการสอนและทำแบบฝึก ทั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลถาวรวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลว่า หลังจากที่ ได้มีการสอนและทำแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยแล้ว นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการฟังภาษาไทยสูงขึ้น แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้สร้างเสริมทักษะการฟังภาษาไทย ให้แก่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทั่วไป ให้เกิดผลคล้ายๆกัน

ในระหว่างการดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตที่น่าสนใจหลายประการดังนี้คือ

1. ห้องเรียนมีขนาดใหญ่ นักเรียนมีจำนวนน้อยห้องละ 20 - 22 คน จึงเหมาะสำหรับการทดลอง ซึ่งต้องการให้นักเรียนได้นั่งฟังอย่างสบาย ไม่แออัด ทั้งยังสามารถเปลี่ยนบรรยากาศในการฟังจากการนั่งที่โต๊ะเรียน มานั่งที่พื้นห้องเรียนคานหน้าและคานหลังได้เป็นอย่างดี แต่ในคานสภาพแวดล้อมใกล้ห้องเรียนนั้น เนื่องจากห้องเรียนอยู่ติดกัน ในบางครั้งจะมีเสียงจากห้องที่อยู่ติดกันนั้น เข้ามารบกวน ซึ่งทำให้การฝึกดำเนินไปไม่ราบรื่นเท่าที่ควร
2. การขาดเรียนของนักเรียนมีเป็นประจำแทบทุกวัน ซึ่งการขาดเรียนนี้ย่อมมีส่วนทำให้นักเรียนขาดประสบการณ์จากการฝึกในวันนั้น ๆ และมีผลต่อการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกด้วย
3. ทักษะการฟังของนักเรียนโดยทั่วไปยังไม่เพียงพอที่จะทำแบบฝึกบางคนได้ในทันที ดังนั้นคงมีการสอน อธิบาย และให้ทำกิจกรรมบางอย่างก่อน ซึ่งทำได้ไม่มากนัก เพราะระยะเวลาจำกัด ดังนั้นถ้าได้มีการฝึกทักษะการฟังแต่ละประเภท ด้วยกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มที่แล้วจึงจะทำแบบฝึก ย่อมจะทำให้ นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ง่ายขึ้น ถูกต้องมากขึ้น เพราะมีความแม่นยำ และมีหลักในการฟังมาแล้วเป็นอย่างดี พัฒนาการที่เกิดขึ้นจากการฟังก็ย่อมจะเห็นเด่นชัดด้วย

4. แบบฝึกมีหลายลักษณะ และมีรูปภาพประกอบดึงดูดความสนใจทำให้นักเรียนตื่นเต้น และกระตือรือร้นที่จะทำมาก ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าในชั้นเด็กเล็กเช่นนี้น่าจะได้มีการส่งเสริมให้มีการผลิตแบบฝึกสำหรับเด็ก ๆ ให้มากยิ่งขึ้น และให้เด็กได้มีโอกาสใช้แบบฝึกเหล่านั้นอย่างทั่วถึง

5. นักเรียนรู้จักควบคุมตัวเองให้เป็นผู้ฟังที่ดี มีสมาธิ ความตั้งใจและมารยาทในการฟังดีขึ้นเป็นลำดับ จนในบางครั้งแทบจะไม่ค่อยบอกรบกวน หรือเตือนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้เอง และบางคนยังรู้จักเตือนเพื่อนที่นั่งข้างเคียงด้วย

6. สิ่งที่ได้พบอีกประการหนึ่งคือ บุคลิกภาพของนักเรียนบางคน ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น มีความเชื่อมั่นในการที่จะทำงานด้วยตนเองอย่างตั้งใจ ไม่ค่อยคอยดูเพื่อนที่นั่งข้างเคียง และในเวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็มีความกล้าและกระตือรือร้นที่จะแสดงออกซึ่งมากขึ้น

7. นักเรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดทักษะการคิดและการตอบคำถาม กิจกรรมที่จัดขึ้น โดยการแข่งขันตอบปัญหาระหว่างกลุ่ม เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความพยายามที่จะคิดหาคำตอบด้วยตนเอง เมื่อตอบถูกมีการชมเชย เมื่อตอบผิดก็ได้รับการปลอบใจและให้กำลังใจ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าถ้าได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ นักเรียนก็จะมีความสามารถในการฟัง คิด และพูดดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นมาก็ด้วยความมุ่งหวังที่จะให้เป็นเครื่องมือสำหรับครูในการนำไปใช้สร้างเสริมทักษะการฟังภาษาไทยให้แก่เด็กนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางการฟังให้มากขึ้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะให้โรงเรียนประถมศึกษา ได้พิจารณานำแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ไปทดลองใช้ในโรงเรียน เพื่อประโยชน์ดังกล่าว และเพื่อเป็นการลดภาระของครูในการคิดหาเครื่องมือฝึกฝนทักษะทางการฟังให้แก่นักเรียนด้วย

2. ในการนำแบบฝึกนี้ไปใช้ ครูควรเตรียมนักเรียนให้พร้อม เพื่อจะทำแบบฝึกในลักษณะนี้ ควบคู่กับการฟังและตอบคำถามปากเปล่าหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสมให้ต่อเนื่องกันวันละน้อย ควบคู่ไปกับการฝึกฝนทักษะอื่น ๆ เมื่อนักเรียนมีทักษะในการฟังคำนั้น ๆ พอสมควรแล้ว จึงให้ทำแบบฝึก ซึ่งจะช่วยให้ครูได้ทราบถึงความสามารถในการฟังของนักเรียน และสามารถให้ความช่วยเหลือหรือส่งเสริมให้พัฒนาการดียิ่งขึ้นต่อไป

3. ผู้วิจัยใครขอเสนอแนะให้ครูประถมศึกษาได้เห็นความจำเป็นในการฝึกฝนทักษะการฟังให้แก่เด็ก และหาโอกาสให้เด็กได้ฝึกทักษะนี้โดยสม่ำเสมอ ซึ่งอาจทำได้โดยนำเรื่องมาอ่านหรือเล่าให้ฟัง แล้วฝึกให้คิดหาเหตุผลและหาคำตอบของเรื่องที่ฟังหรืออาจฝึกฝนแทรกไปในการสอนทักษะภาษาอื่น ๆ เด็กจะได้รับประสบการณ์ทางภาษาที่กว้างขวางขึ้น เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น รวมทั้งรู้จักคิด วิพากษ์วิจารณ์ หาเหตุผล

4. สำหรับผู้ที่ทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับทักษะทางภาษาไทยของเด็ก ผู้วิจัยเห็นว่า ทักษะการฟังยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจ น่าศึกษาค้นคว้าวิจัยให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพราะงานวิจัยทางด้านนี้ในประเทศไทยยังมีน้อยมาก โดยอาจเลือกศึกษาในด้านการสร้างแบบสอบทักษะการฟัง พัฒนาการทางการฟังของเด็ก หรือศึกษาความสามารถในการฟังกับตัวแปรต่าง ๆ หรือศึกษาเรื่องการฟังประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ

5. สำหรับผู้ที่สนใจใคร่จะทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทย ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะให้ครูเป็นผู้ทดลองใช้กับนักเรียนคนละเท่า ๆ กัน เช่น ครู 1 คน คือนักเรียน 10 - 20 คน และกำหนดระยะเวลาให้นานพอสมควร แล้วนำผลจากการที่ครูแต่ละคนนำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ จะทำให้ได้ผลที่แน่นอนยิ่งขึ้น และอาจจะทำให้ได้ข้อสังเกตปลีกย่อยอื่น ๆ อีกหลายประการ

6. น่าจะมีการส่งเสริมจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการให้ทุนผู้ที่ทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถสร้างแบบฝึกที่มีคุณภาพเอาไว้ และขณะเดียวกันสถาบันการศึกษาต่าง ๆ น่าจะได้มีการเผยแพร่แบบฝึกที่ผู้วิจัยแต่ละท่านได้สร้างขึ้นให้ใช้ในโรงเรียนอย่างกว้างขวาง

7. น่าจะได้มีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไปตามลำดับ